

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000–105/843- /2010. RP.

Előadó: dr. Oletics Zsolt r. alezredes

Telefon: 06 (1) 443-5674

Tárgy: alapvető jogot sértő

rendőri intézkedés

elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 410/2010. (IX. 8.) számú állásfoglalása megállapításaira – a panasznak az előállítás időtartamáról szóló igazolás kiadásának elmulasztása, a letéti jegyzőkönyv felvétele, illetve a jogokra és kötelezettségekre történő kioktatás elmaradása tekintetében

helyt adok,

minden egyéb vonatkozásban a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

A panaszos beadványaiban előadta, hogy 2010. május 8-án a panaszos baráti társasággal vett részt a budaörsi utcabálon. A rendezvényről hazafelé indultak, mikor a panaszos az egyik barátjával lemaradt a többiektől egy gyengén kivilágított mellékutcában. A kezükben maradt söröspoharat nem akarták magukkal vinni, ezért ledobták a járda mellé, de a sötétben nem vették észre, hogy az üvegek a köre estek, és összetörték. A hátuk mögött megláttak egy világos felsőruházatot viselő személyt, aki határozottan feléjük indult. A panaszos és barátja úgy gondolták, hogy az illető gyanúsán viselkedik, ezért szaladni kezdtek. Az ismeretlen férfi utolérte a panaszost, elgáncsolta, amitől a földre zuhant. A panaszos nagyon megijedt, mert akkor még nem tudta, hogy az illető rendőr. A férfi ugyanis nem szólította fel őt megállásra, nem közölte rendőri jellegét, és nem volt látható a ruháján azonosító jelzés. A panaszos állítása szerint amennyiben tudták volna, hogy az illető rendőr, mindketten megállnak és igazolják magukat, így azonban azt hitték, hogy egy kötekedő ittas ember, aki bántalmazni akarja őket az összetört poharak miatt. Esését követően a panaszos folytatta a menekülést. A tömegben később már egy egyenruhás rendőr tartóztatta fel a panaszost, aki ekkor jött rá, hogy az őt üldöző személy is rendőr. A panaszos beadványában sérelmezte, hogy egyik rendőr sem azonosította magát, nem közölte az intézkedés tényét és célját. A két rendőr földre taszította a panaszost, arra irányuló előzetes figyelmeztetés nélkül karjait hátra helyzetbe bilincseltek, majd pedig a járőrautóhoz lökdösték. A bilincs kb. 20-30 percig, a rendőrkapitányságra való megérkezésig volt a panaszoson. A kényszerítő eszköz nem okozott neki komolyabb sérülést, azonban a gáncsolás miatt hámphorzsolásos sérülése keletkezett. A panaszos előadta, hogy már feltartóztatása során sem tanúsított ellenállást, együttműködött a rendőrökkel, és beismerte, hogy hibát követett el azzal, hogy elfutott. Ennek ellenére úgy bántak vele, mint egy körözött bűnözővel. Lábai a járőrautó mellett hátulról durván terpeszbe rugdosták, az egyik rendőr hátulról ok nélkül beletérdelt combjába, majd egy ütést kapott hátulról a fejére, ami miatt beleverte fejét az autó karosszériájába és ajka felrepedt. Kiürítették a panaszos zsebeit, elvették a mobiltelefonját, pénztárcáját és kabátját. A rendőrök durván beszéltek a panaszossal („Kellte ez köcsög gyerek?”, „Idejössz szórakozni?”) és hallhatóan jól szórakoztak az eseményeken. Ezt követően megbilincselve a rendőrségi gépkocsiba ültették, és elindultak a kapitányságra. A panaszos beszállítása során a rendőrségi gépkocsiban ismét elismerte, hogy hibát követett el, és „jogi tanulmányaira alapozva” felmérte, hogy helytelenül cselekedett. Erre a világos felsőruházatot viselő rendőr fenyegető hangszílyal megkérdezte tőle, hogy „csak nem jogász?”. A panaszos kérdéssel válaszolt: „Ha igen, ez mit jelent az esettel kapcsolatban?”. A rendőr lekezelően beszélt: „Utálom a jogászokat”. A panaszos ezek után nem merte elmondani, hogy jogot tanul, mert tartott attól, hogy folytatódik „verbálisan és fizikailag is” a bántalmazása. Sérülései ellenére pedig orvosi segítséget sem kért, mert tartott a rendőrök további durva magatartásától. A rendőrkapitányságra érve először a panaszosnak a folyosón a fallal szemben kellett állnia, ott levették róla a bilincset, majd pedig egy újabb motozást követően fogdába zárták, ahol kb. egy órán keresztül várakoznia kellett, amely idő alatt nem történt semmi, kihallgatására sem került sor. Később megjelent a világos felsőruházatot viselő rendőr egy papírral és egy tollal, hogy a panaszos írja le adatait (név, cím, születési idő, anyja neve). Újabb várakozást követően ismét megjelent ugyanaz a rendőr a fogdában, és egy nyomtatványt íratott alá vele, amit azonban nem vehetett kézbe és azt nem olvashatta végig. Az adott helyzetben – és tartva a további bántalmazástól – azt a panaszos nem is merte kérni. A nyomtatvány aláírása után ugyanez a rendőr közölte vele, hogy 20.000 forintra büntetik személtelés miatt, amit 30 napon belül kell befizetnie, és továbbra is durva hangnemben beszélt a panaszossal („örüljön, hogy ennyivel megúszta, mert az ilyeneket fel szoktam rúgni”). A panaszos, mivel fenyegetve érezte magát, és soha nem került összeütközésbe a törvénnyel, nem tudta, hogy nem köteles a helyszíni bírságot elfogadni és hogy kifogással élhet a rendőrség pénzbírságot kiszabó

határozatával szemben. A panaszos azonban, tartva a további atrocitástól, nem mert volna kifogással élni. Egyértelművé vált számára ugyanis, hogy a világos felsőruházatú rendőr „elégtételt akart venni rajta, feltehetően egy aznapi, korábbi sérelme miatt, ugyanis többször megjegyezte, hogy »rossz napja van«”. Ezt követően a panaszost elengedték, visszakapta személyes tárgyait, és már a rendőrkapitányság épületén kívül volt, amikor észrevette, hogy mobiltelefonja megsérült. Sem a rendőrségre való megérkezésekor, sem szabadon bocsátásakor nem közölték vele, hogy miért kellett annyi ideig a fogdában várakoznia. A panaszos nem tudta értesíteni családját – mobiltelefonja elvétele miatt –, és a rendőrség sem értesítette hozzátartozóit. Állítása szerint panaszjogáról egyik intézkedő rendőr sem oktatta ki (a Panasztestület működéséről a panaszos az édesapjától értesült); az előállítás okáról nem tájékoztatták, az előállítás időtartamáról szóló igazolást és az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást a panaszos nem kapta meg; továbbá letéti tárgyairól nem kapott igazolást. A panaszos álláspontja szerint a kiszabott helyszíni bírság mértéke nem állt arányban az elkövetett vétséggel. Vele szemben egyből a maximális összeget rótták ki, annak ellenére, hogy a panaszos büntetlen előéletű, törvénytisztelő állampolgár, aki elsőéves egyetemista, nem rendelkezik önálló jövedelemmel. Ezekre tekintettel a bírság mérséklését kérte. Véleménye szerint továbbá a rendőri intézkedés mértéke sem állt arányban az általa elkövetett cselekménnyel, mivel védekezésre képtelen volt, amikor őt fizikailag bántalmazták, megsértve azzal emberi méltóságát. A panaszos beadványában ugyanakkor megjegyezte, hogy mielőtt beszállították a rendőrkapitányságra, a világos felsőruházatú rendőrnek az egyik kollegája javasolta, hogy a panaszost egy szóbeli figyelmeztetéssel engedjék el, ami azonban nem történt meg. Számára ez a körülmény is azt bizonyította, hogy a civil rendőr személyes ügyet csinált az esetből. A panaszos beadványában előadta, hogy a panaszolt intézkedésnek egy szemtanúja volt, a barátja, akivel a többiekől lemaradtak. Amikor a világos felsőruházatú személyt meglátták, különböző irányba futottak el, majd mindkettőjüket ugyanabba a rendőrségi gépkocsiba ültették. A panaszos barátját is bevitték a rendőrségre és a panaszossal egy fogdába zárták. A panaszos barátját szintén 20.000 forintra büntették – a személyi igazolvány hiánya miatt. A panaszos közölte barátjával, hogy panaszt fog tenni, azonban a barátját annyira megviselték a történetek, hogy nem kívánt panasszal élni, és kifejezetten kérte, hogy nevét és címét a panaszos ne említse meg a panasz eljárás során. A panaszos a fentiek alapján kérte a Panasztestülettől panaszának érdemi vizsgálatát, azzal a tájékoztatással, hogy néhány nappal korábban a rendőrségen is panasszal élt. A Panasztestület előtti panasz eljárás ideje alatt a Budaörsi Rendőrkapitányság a panaszt első fokon elutasította, amely ellen a panaszos fellebbezéssel élt.

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi dokumentumok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

A Pest Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: PMRFK) Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének tájékoztató levele szerint a panaszossal szemben a Budaörsi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának egy r. főtörzsőrmester munkatársa intézkedett. A rendőri intézkedés oka és célja az volt, hogy a panaszos szabálysértést követett el, ami miatt a rendőr intézkedés alá akarta vonni, azonban a panaszos elszaladt, „bízva abban, hogy az utcabálon jelen lévő tömegben el tud tűnni”. A panaszos előállításával kapcsolatban a tájékoztató levél azt tartalmazza, hogy annak oka a személyazonosság hitelt érdemlő módon történő megállapítása volt. A panaszos előállítása 22 óra 30 perctől 23 óra 15 percig tartott. 22 óra 50 perckor érkeztek be a rendőrök a panaszossal a rendőrkapitányságra; az előállító helyiségben (nem a panasz szerinti fogdában) pedig 25 percet töltött a panaszos. Az előállítás időtartama alatt a panaszos kihallgatására nem volt szükség, ezért semmilyen

eljárási cselekmény foganatosítására nem került sor, csupán a személyazonosító adatok kerültek megállapításra, az intézkedő rendőr helyszíni bírságot szabott ki, majd a panaszost szabadon bocsátották. A panaszossal szemben szabálysértési eljárás nem indult, mivel vele szemben helyszíni bírság kiszabására került sor. A szolgálatvezető tájékoztatása szerint a szolgálati fellépés módja arányos volt azzal, hogy „egy sörös üveget szándékosan földhöz vágó, ittas fiatal férfi a rendőrt meglátva futásnak eredt, és egy 100-150 méteres utcában végig szaladva, a tömeg felé futott, hátha kivonja magát az intézkedés alól. Mivel a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, így természetesen utána futott, és meg tette a szükséges intézkedést. Ebben az esetben olyan rendőr észlelte a szabálysértést, aki kiválóan fut, és így egyenruhában is utolérte a panaszost, és ekkor még mindig nem tudhatjuk, pontosan miért is futott el az illető egy másik társával együtt”. A tájékoztató levél szerint a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. §-ának (2) bekezdésében írt tájékoztatást a panaszos azért az előállítást követően kapta meg, mivel a menekülést követően elsődleges volt a feltartóztatása, ruházatának átvizsgálása, további szökésének megakadályozása és előállítása. A rendőrkapitányság épületében közölte az ügyeletes tiszt a panaszos előállításának okát: azt, hogy egy sörösüveget összetört, amivel szabálysértést követett el, és személyazonosságát meg kellett állapítani. A kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggésben a szolgálatvezető az alábbiakat közölte. Bilincs alkalmazására az Rtv. 48. §-ának c) pontja alapján, a további szökés megakadályozása érdekében 22 óra 30 perctől 22 óra 50 percig került sor – a feltartóztatástól a Budaörsi Rendőrkapitányságra érkezésig. A bilincselést az indokolta, hogy a panaszos hosszan futott a rendőrök előtt, annak alkalmazását utóbb indokoltnak, jogszerűnek és arányosnak ítélték. „Bilincset a rendőrségi gépkocsiban történő szállításkor a rendőrök az előállítottakkal szemben mindig alkalmaznak.”

A tájékoztatás szerint a panaszostól elvett tárgyról átvételi elismervény nem készült, mert „a rendőr a helyszínen nem ír ilyet, hiszen végig együtt van az elvett tárgy tulajdonosával”. Amennyiben az előállítottat előállító helyiségben helyezik el, csak azt követően készül jegyzőkönyv. Ugyanakkor a személyazonosság megállapítása céljából előállított személyeket a rendőrkapitányságon nem szokták az előállító helyiségben elhelyezni, hiszen a nyilvántartásokból megtudhatók a szükséges adatok, és amennyiben további eljárási cselekményre nincs szükség, szabadon bocsátják az illetőt, akinek az elvett tárgyai így végig a felügyelete alatt vannak, ezért azokról nem készül letéti jegyzőkönyv. A szolgálatvezető szerint ez eredetileg a panaszos esetében is így történt volna, azonban az összes járőr csoportos verekedés miatt sürgős küldésre vonult, ezért a befogadó mozzanatok megszakadtak, az ügyeletes tiszt pedig – a többi szolgálati feladata mellett – elmulasztotta a letéti jegyzőkönyvet kitölteni. A mulasztás miatt a szolgálatvezető utóbb szóban elmarasztalta az ügyeletes tisztet. A panaszos azért került elhelyezésre az előállító helyiségbe (annak ellenére, hogy ilyenkor nem így szoktak eljárni), mert rajta kívül még három előállított volt éppen a rendőrség épületében, és „nem volt az ügyeletesen kívül olyan személy, aki ennyi emberre tudott volna figyelni az ügyeleti folyosón”. A mobiltelefon elvételére nem a panaszossal szembeni egyedi döntés alapján került sor, hanem azt minden esetben alkalmazzák, mivel már az intézkedés kezdetén az előállítottól minden olyan tárgyat el kell venni, amit az érintett nem tarthat magánál. Az intézkedés jogszabályi háttere a 19/1996. ORFK utasítás 35. pontjának b) alpontja volt. A panaszos mobiltelefonja „végig a folyosó székén volt elhelyezve, ahhoz senki nem nyúlt, hiszen senkinek nem érdeke. A telefonját ugyanabban az állapotban kapta vissza.”. A panaszos, mint előállított jogairól és kötelezettségeiről, illetve panaszjogáról történő tájékoztatás megtörténte irányuló kérdésre a szolgálatvezető levele azt tartalmazza, miszerint „az előállítottak jogai és kötelezettségei[ről szóló tájékoztató] kinyomtatott formában az előállító helyiség ajtaján kívülről és a helyiségben ki van függesztve, így azt elolvasva mindenki megismerheti. Az ügyeletes elmondása szerint szóban tájékoztatta a panaszost arról, hogy a panasztételre vonatkozó

lehetőségek a megjelölt helyen vannak kifüggesztve.”. Fogvatartása során a panaszos nem kért senkit kiértesíteni, és az arra vonatkozó nyilatkozatot nem írta alá. Az előállítás okát a rendőrök elmondták, és azt is, hogy az adatok egyeztetését követően a panaszost szabadon bocsátják. A panaszos az előállítás időtartamáról szóló igazolást nem kérte. A panaszos orvosi vizsgálatára nem volt szükség, „hiszen az előállított személy nem jelzett semmilyen sérülést, vagy bántalmazást”, illetve az ügyeletes tiszt sem észlelt semmilyen sérülést rajta. A szolgálatvezető a panaszossal szemben intézkedő rendőrök viselkedéséről úgy nyilatkozott, hogy „normál hangnemben beszéltek, úgy, ahogy bárki mással, akivel szemben előállítást foganatosítanak. Nem történt semmilyen atrocitás, nem bántalmazták” a panaszost. A r. főhadnagy ügyeletes tiszt elmondása szerint „a panaszossal senki nem beszélt megalázóan”. Abban a kérdésben pedig, hogy a panaszos nem ismerte fel a rendőrt, a tájékoztatás azt tartalmazza, hogy arról „igazán nem is lehet túl sokat mondani, hiszen a rendőrt az egyenruhája és azonosító jelvénye igazolja, mely jelen esetben kiegészül azzal, hogy a kolléga motoros járőr ruházatban volt, mely még feltűnőbb”.

A tájékoztató levél tartalmazza továbbá azt az információt, hogy a panaszos a Budaörsi Rendőrkapitányságra is benyújtotta panaszlevelét, amit – tekintettel arra, hogy a Panasztestülethez tett panaszról a rendőrkapitánynak abban az időpontban nem volt tudomása – határozattal elutasított.

Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a Budaörsi Rendőrkapitányság r. főtörzsőrmestere a Budaörs, Kárpát utcában észlelte, hogy a panaszos eldobott egy sörösüveget, majd pedig futni kezdett. A rendőr felszólította, hogy álljon meg, a panaszos azonban a felszólítást figyelmen kívül hagyva tovább futott, ezért a rendőr utána futott és kb. 300 méter múlva intézkedés alá vonta, szökése megakadályozása érdekében pedig vele szemben bilincset alkalmazott. Kérdésére a panaszos közölte, hogy nincs nála semmilyen, személyazonosság igazolására alkalmas okmány, ezért a r. főtörzsőrmester előállította őt a Budaörsi Rendőrkapitányságra. A rendőr az elkövetett szabálysértés miatt helyszíni bírságot alkalmazott a panaszossal szemben, és személyazonosságának megállapítása után szabadon bocsátotta. A rendőri jelentés szerint a r. főtörzsőrmester a panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulója alapján igazoltatta, a 31. § (1) bekezdése alapján átvizsgálta. A Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés a) pontja alapján – magát hitelt érdemlően igazolni képtelen személy – előállítása került alkalmazásra. A panaszossal szemben az Rtv. 48. §-ának c) pontja alapján (szökés megakadályozása érdekében) 22 óra 30 perctől 22 óra 50 percig bilincselés alkalmazására került sor. A jelentés szerint a kényszerítő eszköz alkalmazására való figyelmeztetés megtörtént, továbbá a bilincselés alkalmazása során a panaszosnak sérülése és anyagi kára nem keletkezett. A dokumentum szerint a panaszos az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése alapján hozzátartozója kiértesítését nem kérte. A jelentés tartalmazza továbbá, hogy az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztató, az előállításáról szóló igazolás kiadásra került és a panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta. Az előállítás oka 2010. május 8-án 23 óra 15 perckor megszűnt, ekkor a panaszos szabadon bocsátása megtörtént.

Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás alapján az igazoltatás, az átvizsgálás és az előállítás jogszerű és szakszerű; a kényszerítő eszköz alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A panaszossal szemben intézkedő rendőrök a Panasztestület felvilágosítás-kérése alapján jelentést készítettek, amelyek az alábbi releváns információkat tartalmazzák. A panaszost előállító egyik r. főtörzsőrmester, aki a Budaörsi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának beosztottja – és a panaszost elfogta – jelentésében úgy

nyilatkozott, hogy 2010. május 8-án 14 órától május 9-én 0 óráig rendezvénybiztosítási feladatot látott el a Budaörs, Szabadság úton tartott rendezvényen. Szolgálat ellátása során egyedül tartózkodott a Kárpát utcában, amikor is arra lett figyelmes, hogy két személy gyalogol a Kossuth utca irányából a Szabadság út irányába a Kárpát utcában. A személyek hangosan beszélgettek és nevettek, majd egyikük a kezében lévő italos üveget vagy poharat „látható szándékossággal” a földre dobta, ami összetört. Ekkor a r. főőrzsőrmester hangosan felszólította a személyeket, hogy álljanak meg, mivel intézkedés alá akarta vonni őket rendbontó magatartásuk miatt. A rendőr felszólítása után mindkét személy futni kezdett: a panaszos öfelé, a másik személy pedig a Kossuth utca irányába. A rendőr a panaszost ismételtén megállásra szólította fel, aminek azonban nem tett eleget, hanem megpróbált a rendőr mellett elfutni. Ekkor a rendőr a panaszos elé lépett, ami miatt a panaszos a földre esett, majd felállt és a CBA áruház parkolója felé futott. A rendőr utána futott és futás közben többször megállásra szólította fel, aminek a panaszos ismételtén nem tett eleget, hanem a rendezvényen résztvevő tömegbe futott, aminek közepén sikerült őt feltartóztatni. A rendőr a szökés megakadályozása érdekében vele szemben bilincset alkalmazott. Ezt követően a helyszínre érkezett másik r. főőrzsőrmesterrel közösen a szolgálati gépkocsihoz kísérték a panaszost, és vele szemben ruházat átvizsgálást hajtottak végre. A ruházatátvizsgálás és a bilincselés során a panaszost – annak állításával ellentétben – nem ütötték és rúgták meg, vele szemben testi kényszer sem került alkalmazásra „láthatóan sokkal gyengébb fizikuma és látható ittassága miatt”. A panaszos által említett sérülések a helyszínen nem voltak láthatóak, ellenkező esetben orvosi ellátásáról intézkedtek volna. A rendőr a panaszost felszólította személyazonosságának igazolására, aminek azonban nem tudott eleget tenni, mivel nem volt nála semmilyen személyazonosság igazolására alkalmas okmány. Ekkor a rendőr közölte vele, hogy előállítja a Budaörsi Rendőrkapitányságra, személyazonosságának megállapítása céljából. Megtörtént a panaszos előállítása, amely ellen nem élt panasszal sem a r. főőrzsőrmester, sem pedig az ügyeletes tiszt felé. A panaszos a r. főőrzsőrmester kérdésére elmondta, hogy „hülyeséget csináltam, nem kellett volna egy rendőr elől elfutnom.” A rendőr nyilatkoztatta a panaszost adataira vonatkozóan, és lekérte adatait az országos nyilvántartóban. Ezt követően a r. főőrzsőrmester kiállított a panaszos részére egy 20.000 forintról szóló helyszíni bírságot, az általa elkövetett köztisztasági szabálysértés miatt, mivel a helyszínen és a rendőrkapitányság épületében is több alkalommal elismerte az általa elkövetett szabálysértést. A jelentés szerint a bírságot „bármilyen fizikai, vagy pszichikai kényszer nélkül írta alá” a panaszos, aminek tanúja volt az épületben tartózkodó rendőri állomány. A r. főőrzsőrmester tájékoztatta a panaszost arról, hogy az általa elkövetett szabálysértés miatt más szankciót – figyelmeztetést – alkalmazott volna, „ha az üveg összetörése után felszólításra megáll, és nem próbálja kivonni magát a rendőri intézkedés és a rá nézve nyilvánvalóan hátrányos szankció alól”. A rendőr szerint valótlan az a panaszosi állítás, hogy őt az intézkedés során bármilyen fizikai vagy pszichikai atrocitás érte – vele szemben a kényszerítő eszközök közül csak bilincs került alkalmazásra, ami azonban sérülést nem okozott és „magatartása miatt” azt a rendőr indokoltnak találta. A r. főőrzsőrmester jelentése szerint a panaszossal szemben az intézkedés kezdetétől a szabadon bocsátásáig mind ő, mind pedig járőrtársa „korrekt, nyugodt hangon” beszélt. A panaszos pedig „egyetlen alkalommal sem tagadta, hogy tisztában volt vele, hogy egy egyenruhás, jelvényt szabályszerűen viselő, szolgálatban lévő rendőr intézkedése alól akarja magát kivonni, valamint azt sem említette, hogy ő attól való félelmében futott el, hogy egy ittas személy akar belekötni, továbbá az sem lehet valós állítás, hogy ő csak a járőrtárs szolgálati egyenruháját ismerte fel rendőr egyenruhaként”. A r. főőrzsőrmester ugyanis az intézkedés során motoros járőr egyenruhát viselt, ami speciális szolgálati rendeltetése miatt fényvisszaverő csíkokkal ellátott, valamint az elején és a hátán is fényvisszaverő anyagból készült nagy betűkkel kiírt, jól olvasható „RENDŐRSÉG” és „POLICE” felirat található, valamint „civil állampolgár nem visel fehér övön kényszerítő eszközöket, szolgálati fegyvert és rádiót”.

A rendőri jelentés szerint továbbá a panaszos a mobiltelefonját abban az állapotban kapta vissza, amelyben az intézkedés során végrehajtott ruházatátvizsgálás során tőle azt a rendőr elvette. Ezt az állítást támasztja alá álláspontja szerint az is, hogy az intézkedés végén sem felé, sem pedig az ügyeletes tiszt felé a panaszos nem jelzett olyan jellegű panaszt, hogy telefonja megsérült volna azon idő alatt, amíg nem volt a birtokában. A panaszos az előállítás során nem kívánt nyilatkozni arról, hogy értesítsenek-e valakit, a nyilatkozatot sem írta alá. A rendőr azon véleményének is hangot adott, hogy a panaszos „mint jogász hallgató, egy jogban nem jártas állampolgárhoz képest még inkább tudhatja, hogy a helyszíni bírság aláírásával elismerte az általa elkövetett szabálysértést”, ha nem így tett volna, ellene szabálysértési feljelentéssel élt volna. Tekintettel arra, hogy a panaszos „rendbontó magatartása miatti felelősség alól ki akarta vonni magát”, a r. főtörzsőrmester indokoltan tartotta a helyszíni bírság maximumát kiszabni rá, amit közölt is vele, valamint kioktatta arra vonatkozólag, hogy „akkor számíthat enyhébb szankció alkalmazására, amennyiben a jövőben együttműködik a vele szemben szabálysértés elkövetése miatt intézkedő rendőrrel”, véleménye szerint ugyanis ezt hívják „differenciált intézkedésnek”.

A panaszossal szemben intézkedő másik r. főtörzsőrmester, aki szintén a Budaörsi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának beosztottja, jelentésében úgy nyilatkozott, hogy 2010. május 8-án 16 órától május 9-én 2 óráig szintén rendezvénybiztosítási feladatot látott el a Budaörs, Szabadság úton tartott rendezvényen. Szolgálat ellátása során a Kárpát utca és Szabadság út kereszteződésében a körforgalomnál tartózkodott, amikor felfigyelt arra, hogy az állásfoglalás II. rész 4) a) pontjában említett r. főtörzsőrmester egy fiatal férfi (a panaszos) után fut, és többször megállásra szólítja föl. Ezt látva, a panaszos, illetve a kollégája után futott a Szabadság úton elhelyezett fellépő sátor irányába. Amikor látta, hogy kollégája utoléri a panaszost, akkora ért oda hozzájuk ő is. Az intézkedést a helyszínre érkezéséig végig szemmel kísérte, megítélése szerint kollégája fellépése határozott volt és jogszerű. A bilincselés megkezdésénél a rendőr távolabb tartózkodott, és a zene is szólt, ezért nem tud arról nyilatkozni, hogy történt-e annak alkalmazására előzetes figyelmeztetés, ugyanakkor a bilincselés végrehajtásában, és az elfogott panaszos szolgálati gépkocsinhoz kísérésében, valamint ruházatának átvizsgálásában már segédkezett. A panaszost kollégája állította elő, ő az intézkedésben tovább nem vett részt.

A panaszossal szembeni rendőri intézkedés időpontjában ügyeletes tiszt feladatot ellátó r. főhadnagy – a Panasztestület további felvilágosítás-kérése alapján – jelentést tett a panaszos előállításával kapcsolatban a Budaörsi Rendőrkapitányság vezetőjének. A jelentés és a hozzá kapcsolódó fényképfelvételek szerint a rendőrkapitányság előállító helyiségénél – annak falán és ajtaján kívülről – az előállítottak jogairól és kötelezettségeiről, illetőleg a jogorvoslatról szóló tájékoztatók megtalálhatók. A jogorvoslati lehetőségekről szóló tájékoztatón – egyéb más fórumok mellett – a Panasztestület elérhetőségei is szerepelnek. A r. főhadnagy a panaszos előállításáról szóló igazolás másolata tekintetében azt nyilatkozta, hogy annak másolati példányát nem tudja csatolni, mivel azt „adminisztrációs hiba miatt az előállításról készült jelentés mellől” elveszítette. Az igazolást „valószínűleg az előállított nem kérte”, és a rendőr „a kiállított igazolást a szolgálat ellátás során nem tűzte a keletkezett anyaghoz.”

Az előállított személynek a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 18. § (1) bekezdésben és 33. § (4) bekezdésben biztosított jogainak tárgyában készült nyilatkozat szerint a panaszos senkit sem akart értesíteni. A nyilatkozat sablonszövege szerint „az előállítás időtartamáról az előállított személy részére igazolást kell kiállítani. Az intézkedés alá vont személy az igazolást átvette.”; továbbá az előállított jogairól, kötelezettségeiről,

valamint az előállító helyiség rendjéről szóló tájékoztatót megkapta”. A nyilatkozatot a panaszos nem írta alá.

A panaszosnak a rendőrségi intézkedéssel szembeni panaszát a Budaörsi Rendőrkapitányság vezetője 2010. május 25-én kelt határozatával elutasította. A határozat kizárólag az állásfoglalás II. részének 3) pontjában ismertetett rendőri jelentésben foglaltakat tartalmazza, tanúkihallgatások, egyéb bizonyítási eszközök beszerzése a határozatból nem tűnik ki. A kapitányságvezető a panasz kivizsgálása során azt a megállapítást tette, hogy a rendőri intézkedés szakszerű és jogszerű volt, a jogszabályokban előírt módon zajlott le.

A panaszos a törvényes határidőn belül fellebbezéssel élt a határozattal szemben, amelyet tájékoztatóként a Panasztestülethez is megküldött. A fellebbezésben a panaszos cáfolta, hogy az utcában tartózkodó r. főtörzsőrmeister (akinek nevét a panaszos csak a rendőrkapitány panaszt elutasító határozatából ismerte meg) hangosan felszólította őt a megállásra, mert intézkedés alá akarta vonni. A panaszos szerint nem történt rendőri felszólítás sem a menekülés előtt, sem aközben, azért is kezdett el futni, és nem állt meg, mivel nem volt tisztában azzal, hogy a felé közelítő személy rendőr. Az őt „üldöző” világos felsőruházatú személy rendőri jellegének felismerésével kapcsolatban előadta, hogy mivel gyengén megvilágított mellékutcában tartózkodott, a rendőrkapitány határozatában írt fényvisszaverő feliratokat sem láthatta, illetve abból a távolságból, ahonnan megpillantotta az illetőt, az övéen viselt tárgyakat sem lehetett látni, ami „esélytelenné tette, hogy olyan távolságból felismerhető legyen, hogy az illető rendőr”. A panaszos a szolgálati fellépés módja, a ruházat átvizsgálás, a bilincselés, valamint a rendőr hangneme és bánásmódja tekintetében megismételte a panaszbeadványában írtakat. Továbbra is fenntartotta fellebbezésében azt, hogy egyik intézkedő rendőr részéről sem történt a jogorvoslati jogra való kioktatás, illetve, hogy az előállítás időtartama alatt feleslegesen várakoztatták. A rendőrségen vele aláíratott nyomtatványt nem olvashatta végig, csak annyit közöltek vele, hogy 30 napja van befizetni, és „örülhet, hogy ennyivel megúsza”. Az előállítás okáról szóló tájékoztatóval, az előállítás időtartamáról szóló igazolással és az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatással összefüggésben fenntartotta, hogy azokat nem kapta meg, illetve meg sem kérdezték a rendőrök tőle, hogy kívánja-e valamely hozzátartozóját értesíteni. Telefonja elvétele és kikapcsoltatása azt bizonyította, hogy erre nem kaphat lehetőséget, külön pedig nem merte ezt megkérdézni, tartva a további bántalmazástól.

A panaszos mobiltelefonjának sérülésével kapcsolatban szintén megismételte, hogy azt a rendőrség épületén kívül vette észre, de azért nem ment vissza, mert a rendőrök eljárása miatt úgy érezte, hogy emiatt nem kap „jogorvoslatot”. A panaszos végül előadta, hogy – a rendőrség állításával szemben – nem volt ittas állapotban, a budaörsi rendezvényen csupán egy korsó sört fogyasztott, illetve magatartása sem támasztotta alá, hogy ittas lett volna.

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

2010. május 8-án 14 órától a panaszos baráti társaságával részt vett egy budaörsi utcabálon. A rendezvényről hazafelé indultak, amikor a panaszos egyik barátjával lemaradt a többiektől egy gyengén kivilágított mellékutcában. A kezükben maradt söröspoharat nem akarták magukkal vinni, ezért ledobták a járda mellé. A panaszos pohara eltört. Ezután a

hátuk mögött megjelent a Budaörsi Rendőrkapitányság r. főtörzsőrmestere, aki motoros rendőri egyenruhában teljesített szolgálatot, ami speciális szolgálati rendeltetése miatt fényvisszaverő csíkokkal ellátott, valamint az elején és a hátán is fényvisszaverő anyagból készült nagy betűkkel kiírt, jól olvasható „RENDŐRSÉG” és „POLICE” felirat jól olvasható. A rendőr rendezvénybiztosítási feladatot látott el a Budaörs, Szabadság úton, amikor a Kárpát utcában észlelte, hogy a panaszos eldob egy italos üveget vagy poharat, majd pedig a rendőr irányába futni kezdett, illetve el akart futni mellette. A rendőr kétszer felszólította, hogy álljon meg, a panaszos azonban a felszólítást figyelmen kívül hagyva tovább futott, ezért a rendőr elélépett, amitől a panaszos a földre esett, majd felállt és a CBA áruház parkolója irányába tovább futott. A rendőr utána indult, többször ismét megállásra szólította fel a panaszost, aki a felszólításoknak sem engedelmeskedett, és a rendezvényen részt vevők tömegébe vegyült, aminek a közepén sikerült feltartóztatni. Ezután a rendőr – és az időközben a helyszínre érkező társa – a panaszos szökésének megakadályozása érdekében vele szemben bilincset alkalmazott, ruházatát átvizsgálta. Ennek során nem ütötték, illetve rúgták meg, vele szemben semmilyen testi kényszert nem volt szükséges alkalmazni fizikai állapotára tekintettel. Mindössze bilincset alkalmaztak a panaszos magatartására tekintettel, amely azonban sérülést nem okozott. Kérdésre a panaszos közölte, hogy nincs nála semmilyen, személyazonosság igazolására alkalmas okmány, ezért a r. főtörzsőrmester közölte a panaszossal, hogy előállítja a Budaörsi Rendőrkapitányságra, személyazonossága megállapítása céljából. Ekkor a panaszos sem az ügyeletes, sem az intézkedő rendőr felé nem élt panasszal, illetve az ügyeletes kérdésére elmondta, hogy „hülyeséget csináltam, nem kellett volna egy rendőr elől elfutnom.”. A panaszost személyazonosító adatairól nyilatkoztatták, személyazonosságának megállapítását követően pedig köztisztasági szabálysértés miatt helyszíni bírsággal sújtotta az intézkedő rendőr. A helyszíni bírságotól szóló nyomtatványt a panaszos külső befolyástól mentesen írta alá. A rendőr tájékoztatta a panaszost arról, hogy „ha az üveg összetörése után felszólításra megáll, és nem próbálja kivonni magát a rendőri intézkedés és a ránézve nyilvánvalóan hátrányos szankció alól”, akkor figyelmeztetést alkalmazott volna vele szemben. Az előállítás során a panaszos nem volt hajlandó aláírni a felkínált dokumentumokat, így a nyilatkozatot sem arra vonatkozóan, hogy kéri-e hozzátartozója kiértékelését. Az előállítás során a panaszossal az ügyeletes közölte az előállítás okát, célját, nevezetesen, hogy szabálysértést követett el, és személyazonosságát meg kell állapítani. A panaszos személyes tárgyait elvették, de arról letéti jegyzőkönyv nem készült. A panaszost jogairól – így panasztételi jogáról – olyan módon tájékoztatták, hogy felhívták a figyelmét, hogy hova van az erről szóló tájékoztató kifüggesztve. A panaszost az előállító helységbe helyezték el három másik személlyel együtt, mivel csoportos verekedés miatt valamennyi járőr helyszínre vonult, ezért az ügyeletes mellett nem maradt a kapitányságon olyan szolgálati személy, aki felügyelhette volna az előállított személyeket. A panaszos mobiltelefonját elvették, azt a rendőrkapitányság folyosóján egy széken tárolták, majd az előállítás végeztével olyan állapotban, amilyen állapotban elvették a panaszostól, visszaadták neki. A panaszos a mobiltelefon hibáját csak a szabadon engedését követően észlelte. Az előállítás során a panaszossal nem beszéltek megalázóan, csak határozott hangnemben. A panaszos előállítása 2010. március 08-án 22.30 órától 2010. március 08-án 23.15 óráig tartott. Az előállítás tartamáról igazolás nem volt felelhető az ügy iratai között, és a rendőrkapitányságon sem találták az igazolás egyetlen példányát sem.

Mellőztem a tényállásból a panaszos azon állítását, hogy vele szemben fizikai kényszert, illetve sértő hangnemet használtak a rendőrök, mivel mindkét rendőr és az ügyeletes is kifejezetten kijelentette, hogy csak határozott, de nem sértő módon kommunikáltak a panaszossal. Szintén mellőztem a tényállásból a panaszos azon állítását, hogy nem volt tisztában azzal, hogy rendőr készül intézkedni vele szemben. Ezt egyrészt cáfolja az a körülmény, hogy az intézkedő rendőrök fényvisszaverős felirattal ellátott szolgálati öltözetben intézkedtek, továbbá a panaszos is cáfolta eme állítását egy későbbi kijelentésével, miszerint „hülyeséget csináltam, nem kellett volna egy rendőr elől elfutnom.”.

A panaszossal szemben azért került sor intézkedésre, mert közterületen egy üveg poharat eldobott, mely összetört. A rendőr intézkedésére tehát szabálysértés elkövetésén tettenérés miatt került sor¹. A panaszost – mivel a megállásra történő felszólítás ellenére a közelben levő tömegbe próbált menekülni –, el kellett fogni. E körülmény miatt a rendőrnek nem állt módjában az előírt tájékoztatási kötelezettségét teljesíteni². A rendőr jogszerűen próbálta meg a panaszos elé állva annak menekülését megakadályozni³. Elfogását követően személyazonosság igazolására szólították fel a panaszost, aki ennek nem tudott eleget tenni. Tekintetbe véve menekülését, valamint a szabálysértés elkövetésén történt tettenérést, illetve a személyazonosság igazolásának meghiúsulását, a rendőr jogszerűen döntött az előállítás mellett⁴. A panaszos menekülő viselkedésére tekintettel a rendőr jogszerűen döntött a bilincs alkalmazása mellett⁵.

Az előállítás folyamán a rendőr a jogi felhatalmazás birtokában alkalmazott helyszíni bírságot⁶. A helyszíni bírság összegét mérlegelési jogkörében a törvényes határok között szabta ki a rendőr⁷.

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 20. § (3) bekezdése szerint a rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 47. §-a szerint a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) *a*), illetve *f*) pontjai szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja; illetve aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 48. §-a szerint a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

a) önkárosításának megakadályozására,
b) támadásának megakadályozására,
c) szökésének megakadályozására,
d) ellenszegülésének megtörésére.

⁶ A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 21. § (1) bekezdése szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy jogszabály által meghatározott esetekben helyszíni bírságot szab ki. A rendőr figyelmeztetést csak azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 134. § (1) bekezdése szerint a szabálysértést meghatározó jogszabályban megállapított esetekben a (2) bekezdésben felsoroltak a szabálysértés tetten ért elkövetőjét helyszíni bírsággal sújthatják. (2) Helyszíni bírság kiszabására jogosult *a*) a rendőrség, a vám- és pénzügyőrség, a hivatásos tűzoltóság.

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/12999. (XII. 28.) Kormányrendelet 7. §:

A panaszostól előállítás során elvették a mobiltelefonját, melyet azonban nem a megfelelő módon tárolt az ügyeletes. Emellett a panaszostól elvett dolgokról szabálytalanul sem letéti jegyzőkönyv, sem elismervény nem készült.

Szintén jog és szakszerűtlen volt az az eljárás, hogy a panaszost jogairól és kötelezettségeiről, ezen belül jogorvoslati jogáról kifejezetten nem tájékoztatták, csak azt mutatták meg neki, hogy írásos formában hol található meg a falon az erről szóló tájékoztató. A panaszos előállítása törvényes és arányos ideig tartott⁸, ugyanakkor részére igazolás ennek tartamáról nem került átadásra, illetve annak elkészülte sem bizonyítható, mivel egyetlen példány sem lelhető fel az igazolásból. Ezzel összefüggésben megjegyzem, hogy a panaszos az előállítás során a nyomtatványokat nem volt hajlandó aláírni. Mindettől függetlenül azonban a rendőrségnek az igazolást el kell készítenie minden ilyen esetben is.

A panaszos mobiltelefonjának állítólagos sérülésével, a sérülés és az okozott kár mértékével kapcsolatos körülmények vizsgálata nem képezheti a jelen eljárás tárgyát. Azt egy esetleges kártérítési igény elbírálására irányuló eljárásban lehet tisztázni.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

„(1) Aki

a) a közterületen, a közforgalom céljait szolgáló épületben, illetőleg közforgalmú közlekedési eszközön szeméttel, ezeket beszennyezi,

b) a felügyelete alatt lévő állat által az a) pontban megjelölt helyen okozott szennyezés megszüntetéséről nem gondoskodik,

ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Aki települési szilárd vagy folyékony hulladékot a közterületen engedély nélkül lerak, elhelyez, illetőleg nem a kijelölt lerakóhelyen rak le, vagy helyez el;

százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértések miatt a rendőrség, a helyi önkormányzat képviselő-testülete hivatalának erre felhatalmazott ügyintézője, a közterület-felügyelő, valamint a természeti és védett természeti területen természetvédelmi őr, helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr helyszíni bírságot szabhat ki.”

⁷ A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 135. § (1) bekezdése szerint a helyszíni bírság összege háromezer forinttól húszezer forintig terjedhet.

⁸ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (3) bekezdése szerint a Rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

IV.

A Panasztestület állásfoglalásában tett megállapításaival, illetve következtetéseivel minden tekintetben egyetértek.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 20. § (3) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés a) és f) pontjai, (3) bekezdése 47. és 48. §-ai, 92. § (1) és (2) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 134. § (1) és (2) bekezdései, 135. § (1) bekezdése;
- Az egyes szabálysértésekről szóló 218/12999. (XII. 28.) Kormányrendelet 7. §-a;
- A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 21. § (1) bekezdése.

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2010. november „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**